Стоять веселі соняхи у цвіті,
На їхніх віях досвіт будить бджоли —
Це степом, наче мати, ходить літо,
І колос нам віщує добру долю.

Ой літечко-літо —
Пшениця-яриця,
Та дзвін медоцвіту,
Та схилене жито.

У житі, як в хаті, живе перепілка,
У неї дрібненьких діток аж вісьмірко,
Та гарно маленьким у житньому світі,
Де сонцем і зерном колишеться літо.

Ой літечко-літо —
Пшениця-яриця,
Та дзвін медоцвіту,
Та житечко:
— Жити!..